

08.10.2019

Barbara Roszkowska-Lech

www.mini.pw.edu.pl/~barosz

barosz@mini.pw.edu.pl

521-

2 kolokwia - po 16 punktów

24 pkt z kolokwiów zwalnia z części zadaniowej egzaminu - 60pkt zadaniowa, 20pkt teoretyczna
zadania weekendowe

kolokwia - piątek 18.00 29.11, 24.01

1. $(f \circ g)(i) = f(g(i))$

(a) $f \circ id = f = id \circ f$

(b) $f^{-1} \circ f = id$

2. Grupa (X, \circ)

(a) $\forall x, y \in X \ x \circ y \in G$

i. Wewnętrzność

(b) $\forall a, b, c \in G \ (a \circ b) \circ c = a \circ (b \circ c)$

i. Łączność

(c) $\exists e \in X \ \forall x \in X \ x \circ e = e \circ x = x$

i. Element neutralny

(d) $\forall x \in X \ \exists x' \in X \ x \circ x' = x' \circ x = e$

i. Odwracalność

3. Rozwiązywanie układów n równań z n niewiadomymi

(a) Na razie - współczynniki układów równań to liczby rzeczywiste

(b) Def. Układ m równań z niewiadomymi x_1, \dots, x_n

$$a_{11}x_1 + \dots + a_{1n}x_n = b_1$$

$$a_{21}x_1 + \dots + a_{2n}x_n = b_2$$

...

$$a_{m1}x_1 + \dots + a_{mn}x_n = b_m$$

na przykład

$$2x + 3y - 5z = 2$$

$$x + 2y - 3z = 1$$

(c) Rozwiązanie to taki zbiór $(s_1, \dots, s_n) \in \mathbb{R}^n$, tj $\forall_i a_{i1}s_1 + \dots + a_{in}s_n = b_i$

i. Definicja n -iloczynu kartezjańskiego

ii. $(\mathbb{R}^n = \{(x_1, \dots, x_n) \mid x_i \in \mathbb{R}\} = \mathbb{R} \times \mathbb{R} \times \dots \times \mathbb{R}$

A. $A \times B = \{(a, b) \mid a \in A, b \in B\}$

(d) Układ sprzeczny - układ który nie ma rozwiązań

(e) $\begin{vmatrix} b_1 \\ \dots \\ b_m \end{vmatrix}$ - kolumna wyrazów wolnych

i. Jeśli $\forall_i b_i = 0 \rightarrow$ układ U nazywamy jednorodnym - układ jednorodny zawsze ma rozwiązania zerowe

$$2x + 3y = 8$$

$$x + 2y = 7$$

potem

$$r_1 - 2r_2 \quad :x + 2y = 7$$

$$r_1 - r_2 \quad : -y = -6$$

potem

$$r_1 + 2r_2 \quad :x = -5$$

$$-r_2 \quad :y = 6$$

(f) Dwa układy równań są równoważne gdy mają te same zbiory rozwiązań

i. Lemat: Następujące operacje przekształcają układ równań na układ równoważny.

A. Zamiana kolejności dwóch równań

B. Do jakiegoś równania dodajemy inne równanie pomnożone przez stałą

C. Mnożenie równania przez stałą inną od zera

$$x + 2y - 3z + t = 1$$

$$2x - y + z - t = 5$$

potem

$$r_1 - 2r_2 \quad x + 2y - 3z + t = 1$$

$$: \quad -5y + 7z - 3t = 3$$

potem

$$: \quad -5y + 7z - 3t = 3$$

$$\frac{r_2}{5} \quad -y + \frac{7}{5}z - \frac{3}{5}t = \frac{3}{5}$$

potem

$$: \quad \text{itd itp każdy umie}$$

potem

$$x = \frac{11}{5} + \frac{z}{5} + \frac{t}{5}$$

$$y = \frac{-3}{5} + \frac{7}{5}z + \frac{3}{5}t$$

$$z, t \in \mathbb{R}$$

$$\text{Rozw} \quad \left\{ \left(\frac{11}{5} + \frac{z}{5} + \frac{t}{5}; \frac{-3}{5} + \frac{7}{5}z + \frac{3}{5}t, z, t \right) \mid z, t \in \mathbb{R} \right\}$$

(g) U' :

$$x_{j_1} = c_{11}x_1 + \dots + c_{1n}x_n + d_1$$

...

$$x_{j_k} = c_{k1}x_1 + \dots + c_{kn}x_n + d_k$$

dla $j_1 < \dots < j_k$ oraz x_1, \dots, x_{j_k} nie występują po prawej stronie U'

(h) x_1, \dots, x_{j_k} - zmienne zależne, $x_i : i \notin \{j_1, \dots, j_k\}$ - zmienne niezależne (parametry)

(i) Jeśli U' jest równoważny U to U' nazywamy rozwiązaniem ogólnym układu U

i. Każde podstawienie ciągu $n - k$ liczb za parametry i wyliczeniu pozostałych x_j daje rozwiązanie

ii. Różnym ciągom parametrów odpowiadają różne rozwiązania

iii. Każde rozwiązanie można otrzymać w ten sposób

1. :

$$2x_1 + 3x_2 + x_3 + 2x_4 = 1$$

$$4x_1 + 6x_2 + 3x_3 + 2x_4 = 3$$

$$6x_1 + 9x_2 + 5x_3 + 2x_4 = 5$$

2. :

$$\begin{bmatrix} 2 & 3 & 1 & 2 \\ 4 & 6 & 3 & 2 \\ 6 & 9 & 5 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 3 \\ 5 \end{bmatrix} \rightarrow \begin{bmatrix} 2 & 3 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 1 & -2 \\ 0 & 0 & 2 & -4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix} \rightarrow \begin{bmatrix} 2 & 3 & 0 & 4 \\ 0 & 0 & 1 & -2 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} \rightarrow \begin{bmatrix} 1 & \frac{3}{2} & 0 & 2 \\ 0 & 0 & 1 & -2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix} \rightarrow$$

$$x_1 + \frac{3}{2}x_2 + 2x_4 = 0$$

$$x_3 - 2x_4 = 1$$

: Rozwiązanie = $\{(-\frac{3}{2}x_2 - 2x_4, x_2, 1 + 2x_4, x_4) : x_2, x_4 \in \mathbb{R}\}$ 3. Zbiór K zawierający co najmniej dwa elementy nazywamy ciałem, jeśli

(a) $K \times K \rightarrow K \quad (x, y) \rightarrow x \oplus y$

(b) $K \times K \rightarrow K \quad (x, y) \rightarrow x \odot y$

(c) Wybierane są dwa elementy K - element zerowy oznaczamy 0, element jedynkowy 1i. Spełnione są następujące warunki dla każdych $a, b, c \in K$

A. $a \oplus (b \oplus c) = (a \oplus b) \oplus c$ - łączność

B. $a \oplus b = b \oplus a$ - przemienność

C. $0 \oplus a = a$ - element neutralny

D. $\forall a \in K \exists p \in K a \oplus p = 0$ - istnienie elementu przeciwnego

E. $a \odot (b \odot c) = (a \odot b) \odot c$ - łączność

F. $a \odot b = b \odot a$ - przemienność

G. $1 \odot a = a$ - element neutralny

H. $\forall a \in K \setminus \{0\} \exists p \in K a \odot p = 1$ - istnienie elementu odwrotny

I. $(a \oplus b) \odot c = (a \odot c) \oplus (b \odot c)$

(d) Przykłady - $K = \mathbb{R} \quad (\mathbb{R}, +, \cdot, 0, 1), (\mathbb{C}, +, \cdot, 0, 1)$

$$\begin{array}{ccccc} & +_2 & 0 & 1 & \\ \text{i. } \{Z_2, +_2, \cdot_2, 0, 1\} - & 0 & 0 & 1 & \text{(xor) oraz} \\ & 1 & 1 & 0 & \end{array} \quad \begin{array}{ccccc} & \cdot_2 & 0 & 1 & \\ & 0 & 0 & 0 & \text{(koniunkcja)} \\ & 1 & 0 & 1 & \end{array}$$

(e) Def. K ciało. Podzbiór $L \subset K$ nazywamy podciałem K jeśli dla dowolnych $a, b \in L$

i. $a + b \in L, a \cdot b \in L, -a \in L, a^{-1} \in L$

ii. Przykład: $Z_n = \{0, 1, \dots, n-1\}$

A. tzn $a +_n b := (a + b) \% n$

B. $a \cdot_n b := (a \cdot b) \% n$

C. Dla na przykład Z_6 nie zawsze spełniona jest odwracalnośćiii. Kiedy $(Z_n, +_n, \cdot_n, 0, 1)$ jest ciałem?iv. Kiedy $\forall k \in Z_n k \in Z_n$ ma element odwrotny?4. Def. Macierzą $m \times n$ (o m wierszach i n kolumnach) o wyrazach ze zbioru X nazywamy

$$(a) \quad A = \begin{bmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ \vdots & & \vdots \\ a_{m1} & \dots & a_{mn} \end{bmatrix}, a_{ij} \in X, 1 \leq i \leq m, 1 \leq j \leq n$$

(b) Formalnie: $A : \{1, \dots, m\} \times \{1, \dots, n\} \rightarrow X, (i, j) \mapsto a_{ij} = A(i, j)$

5. $M_n^m(x)$ - zbiór wszystkich macierzy $m \times n$ o wspólnym X

$$(a) \quad U : \begin{array}{c} a_{11}x_1 + \dots + a_{1n}x_n = b_1 \\ \vdots \\ a_{m1}x_1 + \dots + a_{mn}x_n = b_m \end{array} \quad - \text{ macierz współczynników układu } A = \begin{bmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ \vdots & & \vdots \\ a_{m1} & \dots & a_{mn} \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} b_1 \\ \vdots \\ b_m \end{bmatrix}$$

6. Def. $A \in M_n^m(K)$ Operacjami elementarnymi macierzy A nazywamy

- (a) Dodanie do wiersza innego przemnożonego przez $a \in K$ ($r_i + ar_j$)
- (b) $r_i \leftrightarrow r_j$
- (c) ar_i , $a \neq 0$

7. Formalna definicja - jak się macierz ułoży w takie jakby schodki to jest postać schodkowa

(a) Mówimy, że macierz $A \in M_n^m(K)$ jest w postaci schodkowej, jeśli:

- i. Każdy wiersz zerowy w A znajduje się poniżej każdego wiersza niezerowego
- ii. Dla każdego $i > 1$ pierwszy od lewej $\neq 0$ wyraz w i -tym wierszu znajduje się w kolumnie na prawo od pierwszego $\neq 0$ wyrazu $i - 1$ wiersza
- iii. Macierz jest w **zredukowanej** postaci schodkowej, jeśli jest w postaci schodkowej i w każdym niezerowym $\neq 0$ wierszu pierwszy $\neq 0$ wyraz to 1, i jest on jedynym różnym od zera wyrazem w swojej kolumnie

8. Niech K ciało. Każda $\neq 0$ macierz $A \in M_n^m(K)$ jest równoważna (A jest równoważne B , $A \approx B$ jeśli z A możemy otrzymać B za pomocą skończonej liczby operacji elementarnych) macierzą w postaci schodkowej i z macierzą w postaci schodkowo zredukowanej.

(a) Z tego wynika, że każdy układ równań o współczynnikach w K ma rozwiązanie

1. Przypomnienie co to macierz schodkowa

2. Twierdzenie: Każda macierz $A \in M_m^n(K)$ jest równoważna z macierzą w postaci schodkowej (potrzebne operacje a,b) oraz z macierzą w postaci schodkowej zredukowanej (a,b,c)

(a) $r_i \leftrightarrow r_j$

(b) $r_i + ar_j$

(c) $a \neq 0 : ar_i$

(d) Wniosek - Każdy niesprzeczny układ równań ma rozwiązanie

(e) Dowód:

i. Dla macierzy zerowej - OK - na przykład $\begin{vmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{vmatrix}$

ii. Indukcja: $A \neq 0$

Jeden wiersz - od razu postać schodkowa

$ZJ - A$ ma m wierszy, jest niezerowa, jest w postaci schodkowej

: Możemy zrobić algorytm, dla którego jeśli A_m jest w postaci schodkowej to otrzymamy z A_{m+1} postać schodkową. Zerujemy odpowiednie kolumny ostatniego wiersza używając wierszy z A_m . Jeśli jakaś kolumna nie dała się wyzerować to wstawiamy wiersz w odpowiednie miejsce. Jak mamy schodkową to łatwo można zrobić schodkową zredukowaną z c. Mamy schodki. Koniec dowodu.

3. Definicja: Wielomianem zmiennej x o współczynnikach w K nazywamy wyrażenie $a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n$, $n \in \mathbb{N}_0$, $a_0, \dots, a_n \in K$

(a) Każdy wielomian f wyraża funkcję $f : K \rightarrow K$, $s \mapsto a_0 + a_1s + \dots + a_ns^n$. f nazywamy funkcją wielomianową.

i. Pierwiastkiem wielomianu nazywamy $s \in K : f(s) = 0$

ii. $K = \mathbb{R} \vee \mathbb{C} \vee \mathbb{Q}$

(b) Przykład: $K = \mathbb{Z}_2 = \{0, 1\}$

i. $|\{f : f : \mathbb{Z}_2 \rightarrow \mathbb{Z}_2\}| = 4$. W \mathbb{Z}_2 , różne wielomiany oznaczają tę samą funkcję, na przykład $x^2 + x + 1$ oraz $x^3 + x + 1$

ii. Ciało w którym każdy wielomian n -tego stopnia ma n pierwiastków, to ciało algebraicznie domknięte.

(c) Zasadnicze twierdzenie algebry: Ciało liczb zespolonych jest ciałem algebraicznie domkniętym. To znaczy, że każdy wielomian o n współczynnikach w tym ciele ma n pierwiastków. \mathbb{R} nie jest algebraicznie domknięte

4. $\begin{vmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ \vdots & & \vdots \\ a_{m1} & \dots & a_{mn} \end{vmatrix} A : \{1, \dots, m\} \times \{1, \dots, n\} \rightarrow K, (i, j) \mapsto A(i, j) \text{ czyli } (a_{ij}) \text{ (i - wiersz, j - kolumna)}$

(a) $r_i(A) = [a_{i1}, \dots, a_{in}]$, $c^j(A) = \begin{bmatrix} a_{1j} \\ \vdots \\ a_{mj} \end{bmatrix}$

(b) $A_{(2,3)}^{(3,5,7)}$ bierze trzecią, piątą i siódmą kolumnę, z tylko drugim i trzecim rzędem.

(c) $0_m^n = \begin{bmatrix} 0 & \dots & 0 \\ \vdots & & \vdots \\ 0 & \dots & 0 \end{bmatrix}$

(d) Macierz kwadratowa - $m = n$

(e) $\begin{bmatrix} x & & \\ & x & \\ & & x \end{bmatrix}$ - główna przekątna

(f) Jeśli poniżej głównej przekątnej same zera - górna trójkątna, na odwrót - dolna trójkątna, jeśli na górze i na dole same zera - diagonalna, jeśli dodatkowo na głównej przekątnej same jedynki - macierz jednostkowa

(g) Macierze możemy dodać, jeśli ich wymiary się zgadzają: $(A+B)(i, j) = A(i, j) + B(i, j)$

(h) $-A : (-A)(i, j) = -(A)(i, j)$

$$(i) \quad A \in M_m^n, B \in M_m^1 : \begin{bmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ \vdots & & \vdots \\ a_{m1} & \dots & a_{mn} \end{bmatrix} \times \begin{bmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{11}x_1 + \dots + a_{1n}x_n \\ \vdots \\ a_{m1}x_1 + \dots + a_{mn}x_n \end{bmatrix} \in M_m^1$$

$$i. \quad \begin{bmatrix} 1 & 2 & -1 \\ 3 & 0 & 1 \\ 1 & 2 & -1 \\ 1 & 1 & -1 \end{bmatrix} \times \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \cdot 0 + 2 \cdot 1 - 2 \cdot 1 \\ 3 \cdot 0 + 0 \cdot 1 + 1 \cdot 2 \\ 1 \cdot 0 + 2 \cdot 1 - 1 \cdot 2 \\ 1 \cdot 0 + 1 \cdot 1 - 1 \cdot 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 2 \\ 0 \\ -1 \end{bmatrix}$$

$$(j) \quad A \in M_m^n, B \in M_n^k : A \cdot B \in M_m^k$$

$$i. \quad c^i(A \cdot B) = A \cdot c^i(B)$$

$$ii. \quad \text{więc } (A \cdot B)(i, j) := \sum_{s=1}^n A(i, s) \cdot B(s, j) = r_i(A)c^j(B)$$

$$iii. \quad r_j(AB) = r_j(A)B$$

$$iv. \quad c^i(AB) = A \cdot c^i(B)$$

v.

29.10.2019

$A(\text{row}, \text{column}), A \in M_{\text{rows}}^{\text{columns}}$

1. $A \in M_m^n(K), B \in M_n^p(K)$

(a) $AB \in M_m^p(K)$

(b) $A \cdot B(i, j) \stackrel{\text{def.}}{=} \sum_{k=1}^n A(i, k) \cdot B(k, j)$

i. $c^j(A \cdot B) = A c^j(B)$

ii. $r_i(A \cdot B) = r_i(A) \cdot B$

(c) Mnożenie macierzy nie musi być przemienne - zazwyczaj nie jest

(d) Przykład - $A, B \in M_2^2(K), A = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}, B = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}, A \cdot B = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}, B \cdot A = \begin{bmatrix} 0 & 2 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}, A \cdot B \neq B \cdot A$

2. Własności sumy i iloczynu - Niech $A, A', A'' \in M_m^n(K), B, B' \in M_n^p(K), C \in M_p^r(K), \lambda \in K$

(a) $(A + A') + A'' = A + (A' + A'')$

(b) $A + A' = A' + A$

(c) $A + (-A) = 0_m^n$

(d) $A + 0_m^n = A$

(e) $(AB)C = A(BC)$

(f) $(A + A')B = AB + A'B$

$A(B + B') = AB + AB'$

i. D: $[(A + A')B](i, j) = \sum_{k=1}^n (A + A')(i, k) \cdot B(k, j) = \sum_{k=1}^n (A(i, k) + A'(i, k)) \cdot B(k, j) = \sum_{k=1}^n A(i, k) \cdot B(k, j) + \sum_{k=1}^n A'(i, k) \cdot B(k, j) = AB(i, j) + A'B(i, j) = (AB + A'B)(i, j)$

(g) $(\lambda A)B = A(\lambda B) = \lambda(AB)$

(h) $I_m A = A = A I_n$

3. Macierz transponowaną do $A \in M_m^n(K)$ nazywamy macierz $A^\top \in M_n^m(K)$, taką że $A^\top(i, j) = A(j, i)$

(a) Przykład $A = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 \\ 1 & 2 & 3 & 4 \\ 1 & 2 & 3 & 4 \end{bmatrix}, A^\top = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & 2 & 2 \\ 3 & 3 & 3 \\ 4 & 4 & 4 \end{bmatrix}$

(b) $(A^\top)^\top = A$

(c) Def. Jeśli $A \in M_m^n(K)$ i $A = A^\top$ to A nazywamy macierzą symetryczną. Jeśli $A = -A^\top$, to A nazywamy macierzą antysymetryczną

i. $\begin{bmatrix} 1 & 5 & 3 \\ 5 & 2 & 7 \\ 3 & 7 & 2 \end{bmatrix}$ - macierz symetryczna

ii. $\begin{bmatrix} 0 & 3 & 2 \\ -3 & 0 & 1 \\ -2 & -1 & 0 \end{bmatrix}$ - macierz antysymetryczna (muszą być zera na przekątnej)

4. Własności operacji transponowania. $A, B \in M_m^n(K), C \in M_n^p(K), \lambda \in K$

(a) $(A + B)^\top = A^\top + B^\top$

(b) $(\lambda A)^\top = \lambda A^\top$

(c) $(A^\top)^\top = A$

(d) $I_n^\top = I_n$

(e) $(AC)^\top = C^\top A^\top$

i. D: $(AC)^\top(i, j) = (AC)(j, i) = \sum_{k=1}^n A(j, k) \cdot C(k, i) = \sum_{k=1}^n A^\top(k, j) \cdot C^\top(i, k) = \sum_{k=1}^n C^\top(i, k) \cdot A^\top(k, j) = (C^\top A^\top)(i, j)$

A teraz pora przejść do prawdziwej algebry liniowej: Przestrzenie wektorowe.

Przestrzenie wektorowe (liniowe)

1. Def. Przestrzeń wektorową nad ciałem K nazywamy zbiór $V \neq \emptyset$ z odwzorowaniami:

$V \times V \rightarrow V : (u, v) \mapsto u + v$ - dodawanie wektorów

$K \times V \rightarrow V (a, v) \mapsto a \cdot v$ - mnożenie wektora przez skalar

Oraz z wyróżnionym elementem $\mathbb{O} \in V$ (wektor zerowy), to znaczy dla każdych $u, v, u \in V, a, b \in K$

$$(a) \quad u + (v + u) = (u + w) + v$$

$$(b) \quad u + v = v + u$$

$$(c) \quad \mathbb{O} + u = u$$

$$(d) \quad \forall u \in V \exists u' u + u' = \mathbb{O}$$

$$(e) \quad a \cdot (b \cdot u) = (a \cdot b) \cdot u$$

$$(f) \quad (a + b) \cdot u = a \cdot u + b \cdot u$$

$$a \cdot (u + v) = a \cdot u + a \cdot v$$

$$(g) \quad 1 \cdot v = v$$

Oznaczamy $V[K]$

Przykłady przestrzeni liniowych:

$$(a) \quad \mathbb{R}^2 = \{[x, y] : x, y \in \mathbb{R}\}$$

$$(b) \quad \mathbb{R}^n = \{[x_1, \dots, x_n] : \forall_i x_i \in \mathbb{R}\} - \text{wtedy } [x_1, \dots, x_n] + [y_1, \dots, y_n] = [x_1 + y_1, \dots, x_n + y_n] \text{ oraz } \lambda[x_1, \dots, x_n] = [\lambda x_1, \dots, \lambda x_n]$$

$$(c) \quad K^n - \text{przestrzeń liniowa nad } K$$

$$(d) \quad L < K - L \text{ podciało } K: \mathbb{R} \text{ jest przestrzenią liniową nad } \mathbb{Q}, \mathbb{C} \text{ nad } \mathbb{R}, K \text{ nad } L$$

$$(e) \quad \mathbb{R} \text{ jest przestrzenią liniową nad } \mathbb{R}, K \text{ nad } K$$

$$(f) \quad V = M_m^n(K) - \text{przestrzeń liniowa nad } K$$

$$(g) \quad \text{Wielomiany: } K[x] = \{a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n : n \in \mathbb{N} \cup \{0\}, a_i \in K\}$$

$$\lambda(a_0 + \dots + a_nx^n) = \lambda a_0 + \dots + \lambda a_nx^n$$

$$K[x] \text{ to przestrzeń liniowa nad ciałem } K$$

$$(h) \quad \text{Map}(X, K) = \{f : f : X \rightarrow K\} - K \text{ ciało, } X \text{ niepusty zbiór}$$

2. Def. Niech V będzie przestrzenią liniową nad ciałem K

Niepusty podzbiór $U \subset V$ nazywamy podprzestrzenią przestrzeni V , jeśli dla każdych $u, v \in U$ oraz dla dowolnego $a \in K$ $u + v \in U, au \in U$

$$(a) \quad U < V : \text{Jeśli } U < V \text{ to } \mathbb{O} \in U$$

$$(b) \quad \text{Trywialne podprzestrzenie } \{\mathbb{O}\} < V, V < V$$

$$(c) \quad \mathbb{R}^2 < \mathbb{R}^3, K_{n-a}[x] < K_n \text{ dla } n, a \in \mathbb{N}_+, n > a$$

$$(d) \quad \text{Rozwiązania układu równań są przestrzenią wektorową}$$

3. V - przestrzeń liniowa nad K

$$(a) \quad a \cdot v = \mathbb{O} \iff a = 0 \vee v = 0$$

Algebra liniowa z geometrią dla informatyków - konspekt wykładu 2018/19

Barbara Roszkowska -Lech

Październik 2018

4 Przestrzenie wektorowe

Definicja 4.1. *Przestrzenią wektorową (liniową) nad ciałem K nazywamy zbiór V z odwzorowaniami*

$$V \times V \rightarrow V \quad (u, v) \mapsto u + v \quad \text{zwanym dodawaniem wektorów,}$$

$$K \times V \rightarrow V \quad (a, v) \mapsto a \cdot v \quad \text{zwanym mnożeniem wektora przez skalar,}$$

oraz z wyróżnionym elementem w V zwanym wektorem zerowym i oznaczanym przez $\mathbf{0}$ jeśli spełnione są następujące warunki zwane aksjomatami przestrzeni wektorowej. Dla każdych $u, v, w \in V$ oraz $a, b \in K$

1. $u + (w + v) = (u + w) + v$ łączność dodawania wektorów ,
2. $u + w = w + u$ przemienność dodawania wektorów ,
3. $0 + u = u + 0 = u$ wektor $\mathbf{0}$ jest elementem neutralnym dodawania,
4. $\forall u \in V \exists u' \in V \quad u + u' = \mathbf{0}$ istnienie elementu odwrotnego w dodawaniu,
5. $a \cdot (b \cdot v) = (a \cdot b) \cdot v$ łączność mnożenia przez skalary,
6. $a \cdot (u + v) = a \cdot u + a \cdot v$ rozdzielność mnożenia względem dodawania wektorów
7. $(a + b) \cdot v = a \cdot v + b \cdot v$ rozdzielność mnożenia względem dodawania skalarów,

8. $1 \cdot v = v$ 1 jest elementem neutralnym mnożenia.

Elementy zbioru V nazywamy wektorami a elementy ciała K skalarami. Przestrzeń wektorową V nad ciałem K oznaczamy $V[K]$, a tam gdzie nie będzie to prowadzić do nieporozumień tylko V .

Przykłady przestrzeni liniowych

1. Niech L będzie podciałem ciała K . Wtedy K jest przestrzenią wektorową nad ciałem L .
2. Zbiór $K^n = \{(x_1, x_2, \dots, x_n) | x_i \in K, i = 1, 2, \dots, n\}$ wszystkich n elementowych ciągów o wyrazach z ciała K z działaniami określonymi następująco:

$$(x_1, x_2, \dots, x_n) + (y_1, y_2, \dots, y_n) = (x_1 + y_1, x_2 + y_2, \dots, x_n + y_n),$$

$$a(x_1, x_2, \dots, x_n) = (ax_1, ax_2, \dots, ax_n)$$

jest przestrzenią liniową nad ciałem K

3. Niech $M_m^n(K)$ oznacza zbiór wszystkich macierzy o wyrazach z ciała K . Sumą macierzy $A = [a_{ij}]$, $B = [b_{ij}]$ nazywamy taką macierz $C = [c_{ij}] \in M_m^n(K)$, taką że $c_{ij} = a_{ij} + b_{ij}$, dla każdego $i = 1, \dots, m$, $j = 1, \dots, n$. Iloczynem macierzy A przez skalar $c \in K$ nazywamy taką macierz $D = [d_{ij}] \in M_m^n(K)$, że $d_{ij} = ca_{ij}$ dla dla każdego $i = 1, \dots, m$, $j = 1, \dots, n$. Zbiór $M_m^n(K)$ z tak określonymi działaniami jest przestrzenią liniową nad ciałem K .
4. Niech $K[x]$ będzie zbiorem wszystkich wielomianów o współczynnikach w ciele K . Czyli

$$K[x] = \{a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n | n \in \mathbb{N} \cup \{0\}, a_0, a_1, \dots, a_n \in K\}.$$

Określamy dodawanie i mnożenie wielomianów przez skalary. Z tymi działaniami $K[x]$ jest przestrzenią wektorową nad K .

5. Niech K będzie ciałem, a X niepustym zbiorem.. Oznaczmy $Map(X, K) := \{f; f : X \rightarrow K\}$. Zbiór $Map(X, K)$ z dodawaniem $(f + g)(x) = f(x) + g(x)$ i mnożeniem przez skalary $(af)(x) = a(f(x))$ jest przestrzenią wektorową nad ciałem K .

Definicja 4.2. Niech V będzie przestrzenią liniową nad ciałem K . Niepusty podzbiór $U \subseteq V$ nazywamy podprzestrzenią V , jeśli dla dowolnych $u, w \in U$ oraz dla dowolnego $a \in K$

$$u + w \in U, \quad au \in U.$$

Jeśli U jest podprzestrzenią V , to będziemy ten fakt zapisywać symbolicznie $U < V$. Jeśli U jest podprzestrzenią V to U zawiera wektor zerowy 0 , oraz dla dowolnego wektora $u \in U$ zawiera wektor $-u$. Ponadto U jest przestrzenią liniową nad K z działaniami indukowanymi z V .

Przykłady podprzestrzeni przestrzeni liniowych

1. Dla dowolnej przestrzeni liniowej V podzbiór $\{0\}$, złożony tylko z wektora zerowego jest podprzestrzenią V . Nazywamy ją podprzestrzenią zerową. Ponadto V jest swoją własną podprzestrzenią.
2. Niech $K_m[x]$ oznacza zbiór wszystkich wielomianów jednej zmiennej o współczynnikach w ciele K stopnia $\leq m$. Wtedy $K_m[x] < K[x]$.
3. Niech U będzie jednorodnym układem równań z n niewiadomymi o współczynnikach w ciele K i macierzą A . Wtedy Zbiór wszystkich rozwiązań tego układu jest podprzestrzenią przestrzeni K^n . $\text{Rozw}(A, 0) < K^n$.
4. Niech $x_0 \in X$ i niech $W = \{f \in \text{Map}(X, K) : f(x_0) = 0\}$. Wtedy W jest podprzestrzenią przestrzeni liniowej $\text{Map}(X, K)$.

Twierdzenie 4.3. Niech $U \subseteq V$. Wtedy następujące warunki są równoważne

1. $U < V$
2. $\forall a, b \in K \forall u, w \in U \quad au + bw \in U$
3. $\forall a_1, a_2, \dots, a_k \in K \forall u_1, u_2, \dots, u_k \in U \quad a_1 u_1 + a_2 u_2 + \dots + a_k u_k \in U$.

Twierdzenie 4.4. Niech dla każdego $t \in T$, U_t będzie podprzestrzenią przestrzeni liniowej V . Wtedy część wspólną wszystkich podprzestrzeni U_t , $\bigcap_{t \in T} U_t$ jest podprzestrzenią przestrzeni V .

Definicja 4.5. Niech $A \subset V$. Podprzestrzeń $L(A) := \bigcap_{A \subset U < V} U$ będąca częścią wspólną wszystkich podprzestrzeni V zawierających zbiór A nazywamy podprzestrzenią generowaną przez zbiór A .

Jeśli $L(A) = V$ to mówimy, że A jest zbiorem generatorów przestrzeni V

Definicja 4.6. Niech V będzie przestrzenią liniową nad ciałem K oraz niech $v_1, v_2, \dots, v_n \in V$, $a_1, a_2, \dots, a_n \in K$. Wektor $v = a_1 v_1 + a_2 v_2 + \dots + a_n v_n$ nazywamy kombinacją liniową wektorów v_1, v_2, \dots, v_n o współczynnikach a_1, a_2, \dots, a_n .

Zauważmy, że z twierdzenia 3.3 wynika, że U jest podprzestrzenią przestrzeni V wtedy i tylko wtedy gdy U jest zamknięte ze względu wszystkie kombinacje liniowe wektorów z U .

Twierdzenie 4.7. *Niech $A \subset V$. Wtedy*

$$L(A) = \{v \in V; \exists_{n \in \mathbb{N}}, \exists_{v_1, v_2, \dots, v_n}, \exists_{a_1, a_2, \dots, a_n} \quad v = a_1 v_1 + a_2 v_2 + \dots + a_n v_n\}.$$

Twierdzenie 4.8. *Niech $A, A' \in M_m^n(K)$ oraz v_1, v_2, \dots, v_m będą wierszami macierzy A a v'_1, v'_2, \dots, v'_m wierszami macierzy A' . Jeśli macierze A i A' są wierszowo równoważne to $L(v_1, v_2, \dots, v_m) = L(v'_1, v'_2, \dots, v'_m)$.*

Przykłady

1. $K_n[x] = L(1, x, \dots, x^n)$
2. $K^n = L(e_1, e_2, \dots, e_n)$ gdzie $e_i = [0, \dots, 0, 1, 0, \dots, 0]$.
3. $L(x^n, x^{n+1}, \dots)$ jest podprzestrzenią przestrzeni wielomianów $K[x]$ zawierającą wszystkie wielomiany podzielne przez x^n .

Definicja 4.9. *Niech V będzie przestrzenią liniową nad ciałem K . Układ wektorów v_1, v_2, \dots, v_k przestrzeni wektorowej V nazywamy liniowo zależnym, jeśli istnieją $a_1, a_2, \dots, a_k \in K$ nie wszystkie równe 0, takie że $a_1 v_1 + a_2 v_2 + \dots + a_k v_k = 0$. Układ wektorów v_1, v_2, \dots, v_k jest liniowo niezależny, jeśli*

$$a_1 v_1 + a_2 v_2 + \dots + a_k v_k = 0 \Leftrightarrow a_1 = a_2 = \dots = a_k = 0.$$

Zauważmy, że jeśli któryś z wektorów v_i jest zerowy to taki układ jest liniowo zależny.

Twierdzenie 4.10. *Układ v_1, v_2, \dots, v_k jest liniowo zależny \Leftrightarrow jeden z wektorów v_i jest kombinacją liniową pozostałych.*

Uwaga 4.11. *Niech $c^1(A), c^2(A), \dots, c^n(A)$ będą kolumnami macierzy $A \in M_m^n$. Wtedy układ $c^1(A), c^2(A), \dots, c^n(A)$ jest układem liniowo niezależnym wtedy i tylko wtedy gdy jednorodny układ równań o macierzy A ma tylko zerowe rozwiązanie.*

Wniosek 4.12. *Niech macierz A będzie wierszowo równoważna z macierzą A' . Wtedy kolumny macierzy A są liniowo niezależne wtedy i tylko wtedy, gdy liniowo niezależne są kolumny macierzy A' .*

Podobny wniosek można też udowodnić o wierszach wierszowo równoważnych macierzy A oraz A' . Dokładniej, jeśli v_1, \dots, v_m będą wierszami macierzy A , a v'_1, \dots, v'_m będą wierszami macierzy A' wierszowo równoważnej z macierzą A to układ v_1, \dots, v_m jest liniowo niezależny wtedy i tylko wtedy gdy układ v'_1, \dots, v'_m jest liniowo niezależny. Ponadto zauważmy, że niezerowe wiersze każdej macierzy schodkowej tworzą układ liniowo niezależny a jeśli jeden z wierszy jest zerowy to taki układ jest zależny. Wnioskujemy stąd, że wiersze macierzy dowolnej A tworzą układ liniowo niezależny wtedy i tylko wtedy, gdy macierz ta jest równoważna z macierzą schodkową bez zerowych wierszy.

Twierdzenie 4.13. *Niech v_1, v_2, \dots, v_k będzie układem liniowo niezależnym i niech $v \in V$. Wtedy wektor $v \in L(v_1, v_2, \dots, v_k)$ wtedy i tylko wtedy, gdy układ $(v, v_1, v_2, \dots, v_k)$ jest liniowo zależny.*

Twierdzenie 4.14. (Tw. Steinitza (magiczne)) *Niech układ wektorów (w_1, w_2, \dots, w_k) w przestrzeni wektorowej $V = L(v_1, v_2, \dots, v_m)$ będzie liniowo niezależny. Wtedy*

- $k \leq m$,
- z układu v_1, v_2, \dots, v_m można wybrać podukład $v_{i_1}, \dots, v_{i_{m-k}}$, taki, że $L(v_1, v_2, \dots, v_m) = L(w_1, w_2, \dots, w_k, v_{i_1}, \dots, v_{i_{m-k}})$.

Twierdzenie Steinitza nazywane jest twierdzeniem o wymianie. Mówi ono, że jeśli układ (w_1, \dots, w_k) jest liniowo niezależny w przestrzeni $V = L(v_1, v_2, \dots, v_m)$ to w układzie (v_1, v_2, \dots, v_m) można wymienić pewnych k wektorów na wektory w_1, w_2, \dots, w_k i uzyskać nowy układ generujący przestrzeń V .

Wnioski

1. Jeśli W jest podprzestrzenią przestrzeni $V = L(v_1, v_2, \dots, v_m)$ to w W istnieje układ liniowo niezależny (w_1, w_2, \dots, w_k) , ($k \leq m$), taki że $W = L(w_1, w_2, \dots, w_k)$.
2. Jeśli $L(w_1, w_2, \dots, w_k) = L(w'_1, w'_2, \dots, w'_l)$ i układy (w_1, w_2, \dots, w_k) oraz $(w'_1, w'_2, \dots, w'_l)$ są liniowo niezależne to $k = l$.

Definicję liniowej niezależności dla skończonych układów wektorów w przestrzeni liniowej V można rozszerzyć na przypadek układów nieskończonych. Układ

wektorów \mathcal{B} przestrzeni V nazywamy liniowo niezależnym gdy każdy jego skończony podukład jest liniowo niezależny.

Bazy i wymiary przestrzeni wektorowych

Definicja 4.15. Układ wektorów \mathcal{B} nazywamy bazą przestrzeni liniowej V , jeśli

- Układ \mathcal{B} jest liniowo niezależny,
- Układ \mathcal{B} generuje przestrzeń V , czyli $V = L(\mathcal{B})$.

Twierdzenie 4.16. Układ wektorów $\mathcal{B} = (v_1, v_2, \dots, v_n)$ jest bazą przestrzeni V wtedy i tylko wtedy, gdy dowolny wektor $v \in V$ można jednoznacznie przedstawić jako kombinację liniową wektorów v_1, v_2, \dots, v_n .

Twierdzenie 4.17. Niech $\mathcal{B} = (v_1, v_2, \dots, v_n)$ będzie układem wektorów w przestrzeni V . Wtedy następujące warunki są równoważne

1. \mathcal{B} jest bazą przestrzeni V .
2. \mathcal{B} jest maksymalnym układem liniowo niezależnym.
3. \mathcal{B} jest minimalnym układem generatorów przestrzeni V .

Twierdzenie 4.18. Jeśli przestrzeń wektorowa V posiada bazę n elementową to każda baza V ma n elementów.

Definicja 4.19. Mówimy, że przestrzeń V ma wymiar n , jeśli V posiada bazę n elementową. Piszemy wtedy, że $\dim V = n$. Ponadto przyjmujemy, że wymiar przestrzeni zerowej wynosi 0, a jeśli V nie ma skończonej bazy, to V nazywamy przestrzenią nieskończenie wymiarową i piszemy $\dim V = \infty$.

Jeśli $\dim V = n$, to każdy n -elementowy liniowo niezależny układ wektorów w przestrzeni V jest bazą V . Jeśli $\dim V = n$, to każdy n elementowy układ wektorów w przestrzeni V jest bazą V .

Twierdzenie 4.20. Podprzestrzeń przestrzeni rozpiętej na skończonym układzie wektorów jest skończenie wymiarowa. Jeśli W jest podprzestrzenią w V oraz $\dim V = n$, to $\dim W \leq n$. Ponadto, jeśli $\dim V = \dim W$, to $V = W$.

Twierdzenie 4.21. Niech V będzie przestrzenią wektorową nad ciałem K . Wówczas

1. Każdy liniowo niezależny układ wektorów można uzupełnić do bazy V .
2. Z każdego układu generatorów V można wybrać bazę.

Algebra liniowa z geometrią dla informatyków - konspekt wykładu 2018/19

Barbara Roszkowska -Lech

December 2, 2018

4 Rząd macierzy

Twierdzenie 4.1. *Niech $A, A' \in M_m^n(K)$ oraz v_1, v_2, \dots, v_m będą wierszami macierzy A a v'_1, v'_2, \dots, v'_m wierszami macierzy A' . Jeśli macierze A i A' są wierszowo równoważne to $\mathcal{L}(v_1, v_2, \dots, v_m) = \mathcal{L}(v'_1, v'_2, \dots, v'_m)$.*

Twierdzenie 4.2. *Jeśli v_1, \dots, v_m będą wierszami macierzy A , a v'_1, \dots, v'_m będą wierszami macierzy A' wierszowo równoważnej z macierzą A to układ v_1, \dots, v_m jest liniowo niezależny wtedy i tylko wtedy gdy układ v'_1, \dots, v'_m jest liniowo niezależny.*

Zauważmy, że niezerowe wiersze każdej macierzy schodkowej tworzą układ liniowo niezależny, a jeśli jeden z wierszy jest zerowy to taki układ jest zależny.

Wniosek 4.3. *Wiersze dowolnej macierzy A tworzą układ liniowo niezależny wtedy i tylko wtedy, gdy macierz ta jest równoważna z macierzą schodkową bez zerowych wierszy.*

Twierdzenie 4.4. *Niech $c^1(A), c^2(A), \dots, c^n(A)$ będą kolumnami macierzy $A \in M_m^n(K)$. Wtedy układ wektorów*

$$c^1(A), c^2(A), \dots, c^n(A)$$

jest układem liniowo niezależnym wtedy i tylko wtedy gdy jednorodny układ równań o macierzy A ma tylko zerowe rozwiązanie.

Wniosek 4.5. Niech macierz A będzie wierszowo równoważna z macierzą A' . Wtedy kolumny macierzy A są liniowo niezależne wtedy i tylko wtedy, gdy liniowo niezależne są kolumny macierzy A' .

Wniosek 4.6. Macierz $A \in M_n(K)$ jest odwracalna wtedy i tylko wtedy gdy jej kolumny $c^1(A), c^2(A), \dots, c^n(A)$ tworzą układ liniowo niezależny.

Wniosek 4.7. Niech macierz $A \in M_m(K)$ będzie wierszowo równoważna z macierzą A' . Wtedy układ kolumn $(c^{i_1}(A), c^{i_2}(A), \dots, c^{i_k}(A))$ macierzy A jest bazą przestrzeni

$$\mathcal{L}(c^1(A), c^2(A), \dots, c^n(A))$$

wtedy i tylko wtedy, gdy układ kolumn $(c^{i_1}(A'), c^{i_2}(A'), \dots, c^{i_k}(A'))$ macierzy A' jest bazą przestrzeni

$$\mathcal{L}(c^1(A'), c^2(A'), \dots, c^n(A')).$$

Definicja 4.8. Rzędem macierzy $A \in M_m(K)$ (ozn $\text{rz}(A)$) nazywamy wymiar przestrzeni

$$\mathcal{L}(c^1(A), c^2(A), \dots, c^n(A)).$$

Uwaga 4.9. (Drugie twierdzenie magiczne) Niech $A \in M_m(K)$. Wtedy

$$\dim \mathcal{L}(c^1(A), c^2(A), \dots, c^n(A)) = \dim \mathcal{L}(r_1(A), r_2(A), \dots, r_m(A)).$$

Twierdzenie 4.10. (Twierdzenie Kroneckera -Capelliego) Niech $A \in M_m(K)$, $B \in M_m^1(K)$. Układ równań liniowych $Ax = B$ ma co najmniej jedno rozwiązanie wtedy i tylko wtedy gdy $\text{rz}(A|B) = \text{rz}(A)$.

Wniosek 4.11. Niech $A \in M_m(K)$. Układ równań liniowych $Ax = B$ ma dla każdego $B \in M_m^1(K)$ co najmniej jedno rozwiązanie wtedy i tylko wtedy gdy $\text{rz}(A|B) = m$.

Zbiór rozwiązań jednorodnego układu równań $Ax = \mathbf{0}$ zawsze jest przestrzenią liniową. Wyznamy teraz jej wymiar.

Twierdzenie 4.12. Niech $A \in M_m(K)$. Następujące warunki są równoważne

1. Układ równań $Ax = \mathbf{0}$ ma dokładnie jedno rozwiązanie. (zerowe)
2. Istnieje $B \in M_m^1(K)$ takie, że układ $Ax = B$ ma dokładnie jedno rozwiązanie.

3. Dla każdego $B \in M_m^1(K)$ układ $Ax = B$ ma co najwyżej jedno rozwiązanie.

4. $\text{rz}(A) = n$.

Twierdzenie 4.13. Niech $A \in M_m^n(K)$. Wtedy $\text{Rozw}(A|\mathbf{0}) < M_n^1(K)$ oraz $\dim \text{Rozw}(A|\mathbf{0}) = n - \text{rz}(A)$.

Dowolną bazę przestrzeni $\text{Rozw}(A|\mathbf{0})$ nazywamy fundamentalnym układem rozwiązań.

Twierdzenie 4.14. Niech $A \in M_m^n(K)$, $B \in M_m^1(K)$. Ponadto niech $X_0 \in M_n^1(K)$ będzie elementem zbioru rozwiązań układu równań $Ax = B$ oraz niech $X \in M_n^1(K)$. Wtedy

$$X \in \text{Rozw}(A|B) \iff X - X_0 \in \text{Rozw}(A|\mathbf{0}).$$

Wniosek 4.15. Niech $A \in M_m^n(K)$, $B \in M_m^1(K)$. Ponadto niech $X_0 \in M_n^1(K)$ będzie ustalonym elementem zbioru rozwiązań układu równań $Ax = B$. Wtedy

- $\text{Rozw}(A|B) = X_0 + \text{Rozw}(A|\mathbf{0}) = \{X_0 + Y; Y \in \text{Rozw}(A|\mathbf{0})\}$.
- Jeśli X_1, \dots, X_p jest układem fundamentalnym przestrzeni $\text{Rozw}(A|\mathbf{0})$ to każde rozwiązanie X układu $Ax = B$ daje się jednoznacznie przedstawić w postaci $X = X_0 + a_1X_1 + \dots + a_pX_p$, gdzie $a_1, a_2, \dots, a_p \in K$.

5 Sumy i sumy proste podprzestrzeni liniowych

Niech V będzie przestrzenią liniową nad ciałem K a V_1 oraz V_2 będą podprzestrzeniami V . Pokazaliśmy w poprzednich rozdziałach, że $V_1 \cap V_2$ jest podprzestrzenią przestrzeni V . Pokazaliśmy, też że $V_1 \cup V_2$ jest podprzestrzenią V wtedy i tylko wtedy gdy $V_1 \subseteq V_2$ lub $V_2 \subseteq V_1$.

Definicja 5.1. Niech V będzie przestrzenią liniową nad ciałem K a V_1, V_2, \dots, V_k będą podprzestrzeniami V . Definiujemy

$$V_1 + \dots + V_k = \{v \in V; v = v_1 + \dots + v_k, v_i \in V_i\}.$$

Zauważmy, że jeśli V_1, V_2, \dots, V_k będą podprzestrzeniami V to $V_1 + \dots + V_k$ jest podprzestrzenią V . Nazywamy ją sumą podprzestrzeni V_1, V_2, \dots, V_k .

Lemat 5.2. $V_1 + \dots + V_k = \mathcal{L}(V_1 \cup V_2 \cup \dots \cup V_k)$.

Niech teraz $V_i = \mathcal{L}(\mathcal{B}_i)$. Wtedy oczywiste jest, że $V_1 + \dots + V_k = \mathcal{L}(\mathcal{B}_1 | \dots | \mathcal{B}_k)$.

Twierdzenie 5.3. Niech V_1, V_2 będą skończenie wymiarowymi podprzestrzeniami przestrzeni V . Wówczas

$$\dim(V_1 + V_2) = \dim V_1 + \dim V_2 - \dim(V_1 \cap V_2).$$

Definicja 5.4. Przestrzeń V jest sumą prostą swoich podprzestrzeni V_1, V_2, \dots, V_k , jeśli każdy wektor $v \in V$ daje się jednoznacznie przedstawić jako $v = v_1 + \dots + v_k$, $v_i \in V_i$. Piszemy wówczas $V = V_1 \oplus \dots \oplus V_k$.

Oczywiście każda suma prosta jest sumą podprzestrzeni.

Twierdzenie 5.5. Niech V_1, V_2 będą podprzestrzeniami przestrzeni V . Wówczas

$$V = V_1 \oplus V_2 \Leftrightarrow V = V_1 + V_2, \quad V_1 \cap V_2 = 0.$$

W przypadku sumy więcej niż dwu podprzestrzeni warunek po prawej stronie jest bardziej skomplikowany.

Wniosek 5.6. Niech V_1, V_2 będą podprzestrzeniami skończenie wymiarowej przestrzeni V . Załóżmy, że $V_1 \cap V_2 = 0$. Wówczas

$$V = V_1 \oplus V_2 \Leftrightarrow V = V_1 + V_2.$$

Twierdzenie 5.7. *Niech $V = V_1 + \dots + V_k$ oraz niech \mathcal{B}_i będzie bazą przestrzeni V_i , dla $i = 1, \dots, k$. Wtedy następujące warunki są równoważne:*

1. $V = V_1 \oplus \dots \oplus V_k$.
2. Układ $(\mathcal{B}_1 | \dots | \mathcal{B}_k)$ jest bazą przestrzeni V .
3. Układ $(\mathcal{B}_1 | \dots | \mathcal{B}_k)$ jest liniowo niezależny.

Niech teraz W będzie podprzestrzenią skończenie wymiarowej przestrzeni V . Istnieje podprzestrzeń $U < V$, taka że $V = W \oplus U$. Podprzestrzeń taką nazywamy *podprzestrzenią dopełniającą*. Nie jest ona wyznaczona jednoznacznie, ale wszystkie podprzestrzenie dopełniające mają ten sam wymiar równy $\dim V - \dim W$. Różnicę wymiarów $\dim V - \dim W$ nazywamy *kowymiarem* podprzestrzeni W i oznaczamy $\text{codim} W$.

6 Homomorfizmy przestrzeni liniowych

Definicja 6.1. Niech V, U będą przestrzeniami liniowymi nad ciałem K . Przekształcenie $F : V \rightarrow W$ nazywamy przekształceniem liniowym (homomorfizmem przestrzeni liniowych), gdy dla dowolnych $v, u \in V$, $a \in K$ spełnione są następujące warunki

- $F(u + v) = F(u) + F(v)$,
- $F(au) = aF(u)$.

Łatwo udowodnić następujący fakt:

Uwaga 6.2. Przekształcenie $F : V \rightarrow W$ jest liniowe wtedy i tylko wtedy gdy dla dowolnych wektorów $v_1, v_2, \dots, v_n \in V$ oraz dowolnych $a_1, a_2, \dots, a_n \in K$,
 $F(a_1v_1 + \dots + a_nv_n) = a_1F(v_1) + \dots + a_nF(v_n)$

Przykłady

1. $F : K[x] \rightarrow K[x]$, $w \mapsto \frac{dw}{dx}$.
2. Niech $\mathcal{B} = (v_1, \dots, v_n)$ będzie bazą przestrzeni liniowej V nad ciałem K . Definiujemy przekształcenie $M_{\mathcal{B}} : V \rightarrow M_n^1(K)$,

$$M_{\mathcal{B}}(v) = \begin{bmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix} \Leftrightarrow v = x_1v_1 + \dots + x_nv_n.$$

Przekształcenie $M_{\mathcal{B}}$ jest przekształceniem liniowym. Nazywamy je *przekształceniem współrzędnych*.

3. Niech X będzie niepustym zbiorem, K ciałem i $x_0 \in X$. Przekształcenie $F : \text{Map}(X, K) \rightarrow K$, $f \mapsto f(x_0)$ jest liniowe.
4. Niech $V = V_1 \oplus V_2$. Dla dowolnego wektora $v \in V$ istnieją wtedy wyznaczone jednoznacznie wektory $v_1 \in V_1$, $v_2 \in V_2$, takie że $v = v_1 + v_2$. Przekształcenie

$$P_{V_1} : V \rightarrow V, v \mapsto v_1$$

nazywamy rzutem na V_1 wzdłuż V_2 .

Symetrią względem V_1 wzdłuż V_2 nazywamy takie przekształcenie

$$S : V \rightarrow V, v \mapsto v_1 - v_2.$$

Łatwo pokazać, że oba te przekształcenia są liniowe.

Twierdzenie 6.3. Niech V, W będą przestrzeniami liniowymi nad ciałem K i niech $\mathcal{B} = (v_1, \dots, v_n)$ będzie bazą przestrzeni V oraz niech w_1, \dots, w_n będzie dowolnym układem wektorów w przestrzeni W . Istnieje dokładnie jedno przekształcenie liniowe $F : V \rightarrow W$, takie że $F(v_i) = w_i$, dla $i = 1, \dots, n$.

Niech V, W będą przestrzeniami liniowymi nad ciałem K . Oznaczmy symbolem $Hom(V, W)$ zbiór wszystkich przekształceń liniowych z V w W . Przekształcenia liniowe z $Hom(V, W)$ możemy dodawać i mnożyć przez elementy z ciała K . Dla $F, G \in Hom(V, W)$, $a \in K$

$$(F + G)(v) := F(v) + G(v), (aF)(v) := aF(v).$$

Zbiór $Hom(V, W)$ z tymi działaniami jest przestrzenią wektorową nad ciałem K . Wektorem zerowym w tej przestrzeni jest przekształcenie zerowe przyporządkowujące dowolnemu wektorowi v z przestrzeni V wektor zerowy z przestrzeni W .

Twierdzenie 6.4. Niech $F : V \rightarrow W$, $G : W \rightarrow U$ będą przekształceniami liniowymi.

1. Przekształcenie $G \circ F : V \rightarrow U$ jest przekształceniem liniowym.
2. Jeśli przekształcenie liniowe F jest odwracalne to $F^{-1} : W \rightarrow V$ jest również przekształceniem liniowym.

Definicja 6.5. Niech $F : V \rightarrow W$ będzie przekształceniem liniowym. Wówczas

1. Jądrzem przekształcenia F nazywamy zbiór

$$\ker F := \{v \in V : F(v) = \mathbf{0}\}.$$

2. Obrazem przekształcenia F nazywamy zbiór

$$\operatorname{Im} F := \{F(v) : v \in V\}.$$

Przykład 6.6. Niech $V = V_1 \oplus V_2$ oraz P_{V_1} będzie rzutem na V_1 wzdłuż V_2 . Wtedy $\operatorname{Ker} P_{V_1} = V_2$ oraz $\operatorname{Im} P_{V_1} = V_1$. Ponadto $P_{V_1}|_{V_1} = \operatorname{Id}_{V_1}$ oraz $P_{V_1} + P_{V_2} = \operatorname{Id}_V$.

Uwaga 6.7. Niech $F : V \rightarrow W$ będzie przekształceniem liniowym. Wówczas

1. $\ker F$ jest podprzestrzenią liniową V ,
2. $\operatorname{Im} F$ jest podprzestrzenią liniową W .

Twierdzenie 6.8. Niech $\mathcal{B} = (v_1, \dots, v_n)$ będzie bazą przestrzeni V oraz niech $F : V \rightarrow W$ będzie przekształceniem liniowym. Wówczas $\operatorname{Im} F = \mathcal{L}(F(\mathcal{B}))$.

Twierdzenie 6.9. Niech $F : V \rightarrow W$ będzie przekształceniem liniowym. Wówczas

$$\dim V = \dim \ker F + \dim \operatorname{Im} F.$$

Definicja 6.10. Przekształcenie liniowe $F : V \rightarrow W$ nazywamy

- monomorfizmem, jeśli F jest różnowartościowe,
- epimorfizmem, jeśli F jest "na",
- izomorfizmem, jeśli F jest różnowartościowe i "na".

Twierdzenie 6.11. Niech $F : V \rightarrow W$ będzie przekształceniem liniowym. Następujące warunki są równoważne:

1. F jest monomorfizmem,
2. $\ker F = \{0\}$,
3. F przeprowadza dowolny liniowo niezależny układ wektorów na układ liniowo niezależny,
4. F przeprowadza dowolną bazę na układ liniowo niezależny,
5. F przeprowadza pewną bazę na układ liniowo niezależny.

Wniosek 6.12. Niech $F : V \rightarrow W$ będzie przekształceniem liniowym. Następujące warunki są równoważne:

1. F jest izomorfizmem,
2. F przeprowadza każdą bazę przestrzeni V na bazę przestrzeni W ,
3. F przeprowadza pewną bazę przestrzeni V na bazę przestrzeni W .

Niech $F : V \rightarrow W$ będzie izomorfizmem przestrzeni liniowych. Z powyższych wniosków wynika, że wtedy $\dim V = \dim W$. Ponadto, jeśli $\dim V = \dim W = n$ to przestrzenie V oraz W są izomorficzne. Oznacza to, że dwie przestrzenie wektorowe V, W są izomorficzne wtedy i tylko wtedy gdy $\dim V = \dim W$. W szczególności wynika stąd, że każda n -wymiarowa przestrzeń wektorowa jest izomorficzna z przestrzenią K^n .

7 Macierze przekształceń liniowych

Definicja 7.1. Niech V, W będą przestrzeniami liniowymi nad ciałem K i niech $F : V \rightarrow W$ będzie przekształceniem liniowym. Ponadto niech układ wektorów $\mathcal{B} = (v_1, \dots, v_n)$ będzie bazą przestrzeni V , a układ $\mathcal{C} = (w_1, \dots, w_m)$ bazą przestrzeni W . Macierzą przekształcenia F w bazach \mathcal{B} i \mathcal{C} nazywamy macierz $A = [a_{ij}] \in M_m^n(K)$ taką, że

$$c^j(A) = M_{\mathcal{C}}(F(v_j)),$$

dla $j = 1, \dots, n$.

Macierz przekształcenia liniowego w bazach \mathcal{B} oraz \mathcal{C} oznaczamy $M_{\mathcal{C}}^{\mathcal{B}}(F)$. Bezpośrednio z definicji wynika, że dla dowolnego $j = 1, \dots, n$

$$F(v_j) = \sum_{i=1}^m a_{ij} w_i.$$

Uwaga 7.2. Niech $F : V \rightarrow W$ będzie przekształceniem liniowym.

$$\dim \operatorname{Im} F = \operatorname{rz}(M_{\mathcal{C}}^{\mathcal{B}}(F)).$$

Twierdzenie 7.3. Niech V, W będą przestrzeniami liniowymi nad ciałem K i niech $F : V \rightarrow W$ będzie przekształceniem liniowym. Ponadto niech \mathcal{B} będzie bazą przestrzeni V a układ \mathcal{C} bazą przestrzeni W . Przekształcenie

$$M_{\mathcal{C}}^{\mathcal{B}} : \operatorname{Hom}(V, W) \rightarrow M_m^n(K), \quad F \mapsto M_{\mathcal{C}}^{\mathcal{B}}(F),$$

jest izomorfizmem przestrzeni wektorowych.

Twierdzenie 7.4. Niech V, W będą przestrzeniami liniowymi nad ciałem K i niech $F : V \rightarrow W$ będzie przekształceniem liniowym. Ponadto niech \mathcal{B} będzie bazą przestrzeni V a układ \mathcal{C} bazą przestrzeni W . Macierz $A = M_{\mathcal{C}}^{\mathcal{B}}(F)$ wtedy i tylko wtedy gdy dla dowolnego wektora $v \in V$, $M_{\mathcal{C}}(F(v)) = A \cdot M_{\mathcal{B}}(v)$.

Niech $\mathcal{B}, \mathcal{B}'$ będą bazami przestrzeni wektorowej V , a przekształcenie $Id = Id_V$ będzie przekształceniem identycznościowym przestrzeni V (tzn $Id_V(v) = v$). Macierz $M_{\mathcal{B}'}^{\mathcal{B}}(Id)$ nazywamy macierzą zmiany bazy z \mathcal{B} do \mathcal{B}' . Macierz ta pozwala obliczyć współrzędne dowolnego wektora z V w bazie \mathcal{B}' , gdy znamy te współrzędne w bazie \mathcal{B} . Prawdziwy jest następujący wzór

$$M_{\mathcal{B}'}(v) = M_{\mathcal{B}'}^{\mathcal{B}}(Id)M_{\mathcal{B}}(v).$$

Twierdzenie 7.5. Jeśli V, U, W są przestrzeniami liniowymi nad ciałem K z bazami $\mathcal{B}, \mathcal{C}, \mathcal{D}$ odpowiednio a $F : V \rightarrow W$, $G : W \rightarrow U$ są przekształceniami liniowymi, to

$$M_{\mathcal{D}}^{\mathcal{B}}(G \circ F) = M_{\mathcal{D}}^{\mathcal{C}}(G) \cdot M_{\mathcal{C}}^{\mathcal{B}}(F).$$

Twierdzenie 7.6. Jeśli $F : V \rightarrow W$ jest przekształceniem liniowym a \mathcal{B} i \mathcal{B}' są bazami przestrzeni V oraz \mathcal{C} i \mathcal{C}' są bazami przestrzeni W , to

$$M_{\mathcal{C}'}^{\mathcal{B}'}(F) = M_{\mathcal{C}'}^{\mathcal{C}}(Id)M_{\mathcal{C}}^{\mathcal{B}}(F)M_{\mathcal{B}}^{\mathcal{B}'}(Id).$$

8 Macierze odwracalne (przypomnienie)

Definicja 8.1. Macierz $A \in M_n^n(K)$ nazywamy odwracalną, jeśli istnieje macierz $B \in M_n^n(K)$, taka że $AB = I_n$. Macierz B nazywamy wówczas macierzą odwrotną do macierzy A i oznaczamy A^{-1} .

Twierdzenie 8.2. Niech $A \in M_n^n(K)$. Następujące warunki są równoważne:

- Macierz A jest odwracalna,
- Macierz A jest wierszowo równoważna z macierzą jednostkową,
- Macierz A jest iloczynem macierzy elementarnych,
- Rząd macierzy A jest równy n

Poniższe twierdzenie opisuje algorytm znajdowania macierzy odwrotnej.

Twierdzenie 8.3. *Niech $A \in M_n(K)$. Macierz A jest odwracalna wtedy i tylko wtedy gdy macierz $A|I$ jest wierszowo równoważna z macierzą $I|B$. Ponadto jeśli ten warunek jest spełniony to $A^{-1} = B$.*

Pokazaliśmy, że macierze przekształceń (jeśli wybierzemy bazy) wyznaczają jednoznacznie przekształcenia liniowe.

Okazuje się że macierze odwracalne odpowiadają przy takim utożsamieniu izomorfizmom.

Uwaga 8.4. *Macierz $A \in M_n(K)$ jest macierzą odwracalną wtedy i tylko wtedy gdy przekształcenie liniowe $F : K^n \rightarrow K^n$ takie, że $M_{\mathcal{B}}^{\mathcal{B}}(F) = A$, gdzie \mathcal{B} jest dowolną bazą K^n , jest izomorfizmem.*

Wniosek 8.5. *Niech $A \in M_n(K)$. Jeśli istnieje $B \in M_n(K)$, takie że $AB = I$ to zachodzi też $BA = I$. Ponadto taka macierz B jest wyznaczona jednoznacznie.*

Uwaga 8.6. 1. *Macierze zamiany współrzędnych są odwracalne. Ponadto*

$$(M_{\mathcal{B}'}^{\mathcal{B}}(Id))^{-1} = M_{\mathcal{B}}^{\mathcal{B}'}(Id).$$

2. *Jeśli A, B są macierzami odwracalnymi to AB jest macierzą odwracalną i $(AB)^{-1} = B^{-1}A^{-1}$.*